

dre forholdet er tilladt enten af vandforsyningsanlæggets ejer med samtykke fra embedslægen eller af en landvæsenret. Ejeren af vandforsyningsanlægget skal efter en grund-ejers begæring rejse sag for en landvæsenret om tilladelse. Hvis det pålægges grundejeren at ændre eller ophøre med et bestående forhold, har han krav på erstatning. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, for så vidt forholdet ikke var lovligt, hensigtsmæssigt eller forsvarligt. Erstatningsspørgsmålet afgøres i mangel af enighed af landvæsenretten.

Stk. 3. Landvæsenretten kan inden for beskyttelsesområdet fastlægge et, eventuelt mindre, område efter reglerne i § 41, stk. 1, og kan bestemme, at beskyttelsesområdet i øvrigt skal omfattes af reglerne i § 41, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 41, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på beskyttelsesområder efter stk. 1-3. Ved meddelelsen til grundejere og brugere om fastlæggelsen af beskyttelsesområdet skal de pågældende endvidere have underretning om indholdet af bestemmelserne i stk. 2 og om de bestemmelser, der måtte være fastsat i medfør af stk. 3, og retten skal drage omsorg for, at inddragelsen under beskyttelsesområdet og indholdet af de nævnte bestemmelser tinglyses på vedkommende ejendomme med prioritet forud for alle panthavere i ejendommene.

Stk. 5. En landvæsenret kan senere foretage ændringer i beskyttelsesområdet, herunder godkende enkelte forhold, som omfattes af forbud efter stk. 3, jfr. § 41, stk. 1.

Fiskeri.

§ 46. En landvæsenret kan bestemme, at der i vandløb, hvorfra vandet i henhold til § 36 indvindes af offentlige vandforsyningsanlæg, ikke må drives fiskeri, eller at dette kun må ske på nærmere fastsatte betingelser, herunder at fiskeri kun må drives af vandforsyningsanlægget eller på betingelser, der fastsættes af dette. Erstatning for tab af fiskeriret fastsættes af landvæsenretten.

Andre forhold.

§ 47. En landvæsenret kan efter reglerne i § 42 bestemme, at der med hensyn til et

offentligt anlæg til indvinding af vand fra vandløb som nævnt i § 36 skal træffes beskyttelsesforanstaltninger ud over, hvad der følger af §§ 44-46.

Stk. 2. En landvæsenret kan bestemme, at der med hensyn til et ikke offentligt vandforsyningsanlæg til indvinding af vand fra vandløb som nævnt i § 36 skal træffes beskyttelsesforanstaltninger efter reglerne i § 42.

Stk. 3. § 43 finder tilsvarende anvendelse på skader ved forurening af vandet i vandløb.

Kap. VI.

Sundhedsmæssige forskrifter for driften af vandforsyningsanlæg.

Tilsætning af stoffer til vandet.

§ 48. Indenrigsministeren fastsætter regler om, hvilke stoffer der må tilsættes til vandet i et vandforsyningssystem, fra hvilket vandet kan tænkes at blive anvendt til drikkevand eller at komme i berøring med levnedsmidler. Ministeren fastsætter endvidere regler om de sundhedsmæssige krav, vandet i et sådant system skal opfylde.

Tilsyn med vandets beskaffenhed.

§ 49. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om det tilsyn, som sundhedskommissionen i medfør af § 3 fører med vandforsyningsanlæg af den i § 48 nævnte art. Ministeren kan herunder bestemme, at tilsynet skal foregå med nærmere angiven hyppighed, og at det skal foretages gennem andre end sundhedskommissionen. Ministeren kan endvidere bestemme, at de fysiske, kemiske og bakteriologiske undersøgelser, som indgår i tilsynet, kun må udføres af personer, der er autoriseret dertil af ministeren.

Stk. 2. Udgifterne ved et regelmæssigt tilsyn som nævnt i stk. 1 afholdes af vedkommende vandforsyningsanlæg. I tilfælde, hvor det må antages, at en virksomhed, der er beliggende inden for vandforsyningsanlæggets opland, medfører en særlig fare for forurening af vandet, kan en landvæsenret dog pålægge virksomheden at afholde udgifterne ved et udvidet tilsyn.

Sundhedsfarlige forhold.

§ 50. Finder sundhedskommissionen, at et vandforsyningsanlæg er sundhedsfarligt, eller at der er nærliggende fare for, at det